

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-4201-00196

Den 10. januar 2012

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 15. december 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 92 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Benedikte Kiær (KF).

Spørgsmål nr. 92 (alm. del)

2) Den offentlige høring af vandplanerne varede i et halvt år. Med præsentationen af vandplanerne den 2. december 2011 gennemfører Miljøministeriet nu en lynhøring på kun 8 dage om de vandløbsstrækninger, som ikke var medtaget i første høring. Det betyder reelt, at der er landmænd, som nu er omfattet af planerne uden at have haft et halvt år til at kunne sætte sig ind i konsekvenserne af f.eks., at der skal genåbnes vandløb, som løber ned gennem dyrkningsfladerne, eller at der skal ske ændret vandløbsvedligeholdelse på ejendommen. Vil ministeren på denne baggrund redegøre nærmere for, hvorfor fristen er så kort samt forholde sig til, hvorvidt de 8 dage opfylder forpligtelsen i vandrammedirektivets artikel 14 om borgerinddragelse og Århuskonventionens artikel 6.3 samt i øvrigt den klare praksis og god skik indenfor dansk lovgivning om høringer på minimum 4 uger?

Svar

Den supplerende høring over ændringer i udkastene til vandplaner blev iværksat på baggrund af bestemmelsen i miljømålslovens § 30, 1. og 2. pkt., der lyder således:

”§ 30. Hvis der i forbindelse med vedtagelsen af den endelige vandplan foretages ændringer af det offentliggjorte forslag, som på væsentlig måde berører andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, kan vedtagelsen af vandplanen ikke ske, før de pågældende har haft lejlighed til at udtale sig. Miljøministeren fastsætter en frist herfor.”

Der var således ikke tale om en bred offentlig høring over de samlede reviderede udkast til vandplaner – i hvilket tilfælde, Miljøministeriet

selvsagt ville være enig i, at der var behov for en længere frist – men alene en fokuseret høring med det formål, at berørte myndigheder og borgere fik lejlighed til at udtale sig om ændringer i det omfang, de blev væsentligt berørt heraf.

Det vil i praksis sige, at den enkelte lodsejer skulle have lejlighed til at udtale sig om ændringer, der får indvirkning på den pågældendes ejendom. Det er derfor Miljøministeriets opfattelse, at den fastsatte høringsperiode levede op til bestemmelsen i miljømålslovens § 30.

Miljøministeriet skal i den forbindelse pege på, at bestemmelsen om supplerende høring i miljømålslovens § 30 er en nationalt fastsat regel, som ikke bygger på forpligtelser efter vandrammedirektivet. Miljøministeriet finder derfor ikke, at høringsperioden kan rejse spørgsmål om overensstemmelse med vandrammedirektivet. Henset, at der som nævnt ikke er tale om en bred offentlig høring over de samlede reviderede udkast til vandplaner, finder Miljøministeriet endvidere, at høringsperioden ikke rejser spørgsmål om overensstemmelse med Århus-konventionen.

Ida Auken

/

Helle Pilsgaard